

Hvilke erfaringer er der fra andre kommuner med Skolesocialrådgivere i forhold til organisering og kompetencer?

Kommune	Organisering	Resultater	Økonomi	Anbefalinger
København	<p>Skolesocialrådgiverne er ansat i børnefamilieenheden og er udelukkende forebyggende. Skolesocialrådgiverne har derfor ikke sager i børnefamilieenheden eller beslutnings kompetence i forhold til, hvorvidt der skal opstartes en § 50 undersøgelse eller om skolen skal underrette om elever, der er bekymringer omkring.</p> <p>Der gives generelt udtryk for, at der på skolerne er stort behov for den forebyggende funktion, samt at brobygning og koordinering mellem børnefamilieenhed og skole kun kan finde sted, hvis socialrådgiverne er ansat i børnefamilieenheden.</p> <p>Der har været stor opbakning til projektet hvilket har resulteret i at projektet blev permanent. Evalueringen samler op på 2 år med 14 ½ skolesocialrådgivere tilknyttet 29 af de mest udsatte skoler i København.</p>	<p>Ordningen har haft stor virkning på samarbejdet mellem skoler og børnefamilieenheder samt skolernes indsats for bekymringsbørn – og familier.</p> <p>Skolesocialrådgiveren deltager i på tværs møder på skolerne, giver rådgivning til forældre, tager på hjemmebesøg og kan have koordinerende rolle i forhold til elever, der ikke er kendt, såvel som elever der er kendt og har en sag i børnefamilieenhederne og det opleves at vejen til at iværksætte indsats omkring børn med særlige behov er blevet kortere og lettere. Ligeledes oplever skolerne at det er en tryghed at forældrene kan henvende sig på skolen uden at blive klientgjort.</p> <p>I de tilfælde hvor en elev på skolen allerede har en sag i børnefamilieenheden, kan skolesocialrådgiveren med samtykke overbringe skolens bekymringer til børnefamilieenheden. Skolesocialrådgiverens tilknytning til skolen såvel som børnefamilieenheden medfører, at viden hurtigere formidles fra den ene forvaltning til den anden. Denne brobyggende kommunikation er generelt med til at skabe en større forståelse for hinandens arbejde og arbejdsbetingelser.</p> <p>Der kan ikke spores en forandring i underretninger i antallet fra skolerne, men alle parter giver udtryk for, at det, at skolesocialrådgiverne understøtter skolerne, når underretninger udformes har højnet kvaliteten. Dette er med til at gøre undersøgelsesarbejdet hurtigere samt styrke det efterfølgende samarbejde omkring familierne. På lang sigt kan det værre ordningen fører til færre</p>		<p>Det blev anbefalet ved halvvejsevalueringen at skolesocialrådgiverne blev tilknyttet børnefamilieenhedens undersøgelsesgruppe. Herudover deltager skolesocialrådgiverne i team- og personalemøder og en række socialrådgivere deltager med fast intervaller i møder i børne- og/eller ungeforanstaltningsgruppen.</p> <p>En anden justering på baggrund af halvvejsevalueringen var, at skolesocialrådgiverne skal have en fast kontaktperson i børnefamilieenheden.</p>

		underretninger.		
Randers	<p>Kommunens PPR enhed uden myndighedskompetence.</p> <p>Fem socialrådgivere, der tilbyder fremskudt rådgivning på alle kommunernes skoler og dagtilbud, dvs. 24 folkeskoler, 6 private/friskoler og 61 daginstitutioner der alle omfattes af ordningen med de fremskudte socialrådgivere.</p> <p>Ved denne organisering sikres at de fremskudte socialrådgivere er på "neutral grund" i forhold til skole/dagtilbud og myndighedsafdelingen.</p> <p>I forhold til snitflader ønsker familieafdelingen et stærkere samarbejde imellem myndighedsfunktionen og de fremskudte rådgivere. Der påpeges at der mangler et formaliseret samarbejde.</p> <p>I evalueringen tyder det på at man i skoler med specialklasser har et samarbejde med både myndighedsrådgivere og fremskudte socialrådgivere, i det flere elever her allerede har en fast sagsbehandler tilknyttet.</p>	<p>Alle aktører påpeger at de fremskudte socialrådgivere fungerer som brobygger mellem almenområdet og myndighedsfunktionen.</p> <p>Almenområdet peger på, at ordningen bidrager til opnåelse af flere langsigtede virkninger omkring opsporing af børn og unge med sociale problemer og til løsninger inden for almenområdet.</p> <p>En stor del af lærer pædagoger og ledere fra skoler og daginstitutioner vurderer, at ordningen giver en bedre hjælp i forhold til bekymringer om børns trivsel, end den hjælp de tidligere kunne få fra rådgivere i familieafdelingen.</p> <p>Myndighed finder at ordningen er en vigtig funktion idet den sikrer en reelt forebyggende indsats.</p> <p>Antallet af underretninger har i perioden været støt stigende.</p> <p>Myndighedsrådgiver vurderer ikke, at indførslen af ordningen bidrager til at forkorte sagsbehandlingstiden</p>	<p>Det var forventningen at fremskudte socialrådgivere skulle bidrage til at opnå kommunens besparelse på området.</p> <p>Myndighed: Evalueringen kunne på tidspunktet ikke dokumentere om ordningen mindskede behovet for indgribende foranstaltning, og hvorvidt eller hvornår de forventede besparelser på området kunne opnås gennem et mindre behov for foranstaltninger foranlediget af den fremskudte rådgivning. Det at ordningen er finansieret forlods kritiseres af myndighedsområdet, da de føler finansieringen er gået fra dem – uden at kunne mærke en tilsvarende arbejdsbelastning i familieafdelingen.</p>	<p>Der peges på den risiko at der kan opstå kritiske forsinkelser af sagsoprettelse, fordi fremskudte socialrådgiver forgæves afprøver forskellige tiltag forud for underretning, der er dog ingen konkrete eksempler på det er sket, men myndighed ser faren indbygget i modellen, hvorfor det i sådanne tilfælde er relevant med tæt samarbejde med de fremskudte socialrådgivere om vurderingen af alvoren af den bekymring.</p> <p>Myndighed udtrykker bekymring for om de fremskudte rådgivere kan bevare viden om arbejdsgangen fra myndighedsområdet og om de kan blive ved med at være opdaterede.</p> <p>Opsplitning af rådgivning og sagsbehandling, indebærer en risiko for at de sagsbehandlede socialrådgivere i Familieafdelingen mister adgang til viden om dels lokalmiljøernes generelle socialfaglige udfordringer og dels viden om de specifikke sager, som de fremskudte socialrådgivere opnår ved at komme på skoler og i dagtilbud. Der udtrykkes bekymring for, at familieafdelingens socialrådgivere kommer til at fremstå mere "hårde", og at indhentningen af oplysninger bliver dobbeltarbejde, hvor relationen til familierne ikke kan udnyttes, da den fremskudte socialrådgiver slipper sagen. Ligeledes er den en oplevelse af, at forældresamarbejdet hæmmes, når der oprettes sager, og der kommer en ny socialrådgiver til.</p> <p>Risikoen for videns tab hos socialrådgiveren i familieafdelingen øges</p>

				eventuelt ydermere af at familieafdelingerne og PPR ikke længere sidder sammen i distriktscentre, men nu sidder hver for sig, samt at familieafdelingens funktioner er splittet op i henholdsvis, modtagende-, udredende- og familieteam.
Køge	Socialrådgivere på 6 af kommunes skoler i marts 2011 og i 2013 er ordningen udvidet, så der nu er 8 forebyggende rådgivere placeret med udgangspunkt i dagtilbudsafdelingens distrikter, hvor både skoler, daginstitutioner, dagplejen og sundhedstjenesten i distriktet.			
Roskilde	Gennemført pilot projekt med Socialrådgivere på 1 skole og 1 dagtilbudsområde, hvor sammenhængende indsatser finder sted tættere på barnets hverdag, og det anbefales i evalueringen at ordningen gøres permanent.	Flere påpeger at ordningen medvirker til brobygning mellem de forskellige områder. Flere nævner en af fordelene ved ordningen som etableringen af én indgang. Ved at rykke socialrådgiveren fra Rådhuset ud i skolen/institutionen, kommer indsatsen tættere på det enkelte barn og børn og forældre oplever i større udstrækning, at der er en indgang til kommunen.		Det anbefales i evalueringen at ordningen gøres permanent. De fleste medarbejdere og ledere vurderer, at der bør være en klar adskillelse mellem myndighedsfunktionen og rådgivningen på skoler/daginstitutioner, Dvs. at rådgiveren i skoler/daginstitutioner rådgiver personale og elever/forældre. Det opleves af de fleste som vigtigt, at rådgiveren ikke efterfølgende kan være den rådgiver familien møder på Rådhuset, men at de skal kunne yde anonym rådgivning ude i institutionen.
NIRAS evaluering af socialrådgivere i dagtilbud	NIRAS har evalueret 5 kommunale projekter med socialrådgivere i dagtilbud fra 2010 – 2012. http://www.niras.dk/aktuelt/nyheder/2011/socialraadgivere-i-dagtilbud.aspx	Rapporten konkluderer, at der er positive resultater på tværs af kommuner. På kort sigt har forsøgene betydet øget vidensdeling samt et fælles sprog mellem socialrådgivere og pædagoger. På mellemlang sigt har projekterne betyder bedre tværfaglig dialog og brug af redskaber og metoder og på lang sigt har ordningerne medført en tidligere indsats på tværs af dagtilbuddene.		

Fremskudte socialrådgivere i Randers kommune evaluering fra 2013: <http://nemweb.randers.dk/NemAgenda/EnclosureFile.ashx?id=1727874>

Randers kommune ansatte, på baggrund af forsøgsprojekt og positive erfaringer fra en række andre kommuner, fem socialrådgivere i kommunens PPR-enhed, der skulle tilbyde fremskudt rådgivning på alle kommunernes skoler og dagtilbud, dvs. 24 folkeskoler, 6 private/friskoler og 61 daginstitutioner der alle omfattes af ordningen med de fremskudte socialrådgivere. Ligeledes var der en forventning om at fremskudte socialrådgivere bidrager til at opnå kommunens besparelser på området.

De fremskudte socialrådgivere udfylder en rolle mellem PPR og Familieafdelingen. De beskrives som placeret i PPR med et fast samarbejde med Familieafdelingen. Det betragtes som centralt for ordningen, at de fremskudte socialrådgivere ikke er ansat på skoler og dagtilbud. De fremskudte rådgivere trækker fra erfaringen som myndighedsrådgiver og viden om hvordan en sag behandles i myndighedsregi, men har ikke myndighedskompetence. De fremskudte rådgivere er socialfaglige videnspersoner der forventes på baggrund af sin viden at kunne foreslå hjælp som barnet/eleven eller familien selv kan opsøge. Den fremskudte socialrådgiver kan også selv iværksætte individuelle eller gruppesamtaler som en indsats der hurtigt kan etableres. Derudover forventes det at den fremskudte socialrådgiver kunne effektivisere sagsbehandlingen således det kun er de nødvendige underretninger der afsendes. Ligeledes forventes det at den fremskudte socialrådgivers samarbejde med forældrene forventes at føre til at myndighedsrådgiver møder forældre der gerne vil inddrages i sagen og hjælpe med at problemstillinger løses. Det forventes at lærer og pædagoger oplever en fremskudt rådgiver der er tilgængelig og kan give sparring og deltage i tværfaglige møder. Det forventes at fremskudte socialrådgiver helt særligt kan bidrage til helhedsorienteringen og at den fremskudte socialrådgiver kan løsne op for berøringsangsten således almenområdet kvalificeres til at varetage socialfaglige opgaver, som almenområdet i stigende grad forventes at tage del i.

Evalueringen heraf skulle både afdække virkningen for myndighedsområdet i forhold til om ordningen bidrager til ønskede effektiviseringsgevinster og for medarbejdere på almenområdet i forhold til hvorvidt den forebyggende indsats styrkes ved hjælp af fremskudt rådgivning.

Almenområdet er generelt tilfreds med den fremskudte socialrådgivers indsats. Evalueringen viser at den fremskudte socialrådgiver anerkendes som et relevant tiltag i forhold til overordnet mål om helhedsorienteret indsats. Fagpersoner fra dagtilbud og skole peger på, at ordningen bidrager til opnåelse af flere af de langsigtede virkninger omkring opsporing af børn og unge med sociale problemer og til løsninger inden for almenområdet. Og en stor del af lærer, pædagoger og ledere fra skoler og daginstitutioner vurderer, at ordningen giver en bedre hjælp i forhold til bekymringer om børns trivsel, end den hjælp de tidligere kunne få fra rådgivere i Familieafdelingen.

Myndighedsområdet finder at den fremskudte rådgiver er en vigtig funktion idet den sikrer en reelt forebyggende indsats. Evalueringen kunne dog ikke på det tidspunkt dokumentere om ordningen mindskede behovet for indgribende foranstaltninger, og hvorvidt eller hvornår de forventede besparelser på området kunne opnås gennem et mindre behov for foranstaltninger foranlediget af den fremskudte rådgivning. Det konstateres at flere af myndighedsrådgiverne giver udtryk for at de bakker op om ordningen. Det at ordningen fremskudte rådgivere er finansieret forlods kritiseres af myndighedsområdet, da de føler finansieringen er gået fra dem - uden de kan mærke en tilsvarende mindre arbejdsbelastning i familieafdelingen.

Antallet af underretninger har i perioden været støt stigende.

Myndighedsrådgiver vurderer ikke, at indførslen af nuværende ordning med fremskudte socialrådgivere bidrager til, at forkorte sagsbehandlingstiden, hvilket var en forventet langsigtet virkning. Der peges på den risiko at der kan opstå kritiske forsinkelser af sagsoprettelse, fordi den lokale fremskudte socialrådgiver forgæves afprøver forskellige tiltag forud for underretning. De har ingen konkrete eksempler på at dette er sket. Men ser faren indbygget i modellen, og peger på, at det i sådanne tilfælde er relevant, at de har et tæt samarbejde med de fremskudte socialrådgivere om vurderingen af alvoren af den bekymring, der giver anledning til at fagpersoner søger hjælp. Desuden peger myndighedsfunktionen på den negative virkning af ordningen, at sagsbehandler kommer til at fremstå mindre menneskelige, fordi den fremskudte rådgiver har taget den "bløde" del af rådgivningen, ligeledes kan forældre opleve at de skal til at starte forfra i familieafdelingen.

Betydningen af organiseringen af de fremskudte rådgivere.

Det har været prioriteret at de fremskudte rådgivere løser opgaver ude i feltet og ikke bruger meget tid på transport eller på kontoret, da tilstedeværelsen og kendskabet til den fremskudte rådgiver ses som en nødvendig forudsætning, idet den personlige relation ses som afgørende.

Ved at rådgiverne er placeret ved PPR gør at de nærmere er midt imellem eller på "neutral grund" i forhold til skole/dagtilbud og myndighedsafdelingen. Alle aktører i evalueringen påpeger af de fremskudte socialrådgivere fungerer som brobygger mellem almenområdet og myndighedsfunktionen, hvilket ofte stiller modsatrettede krav til de fremskudte socialrådgivere. På den ene side forventes det at den fremskudte socialrådgiver stiller sig på skolernes og dagtilbuddenes side i forhold til, at forstå og bruge systemet bedst muligt, herunder udforme underretninger i en konkret form, så bekymringen leder til handling. På den anden side forventes det fra myndighedsafdelingen, at de fremskudte rådgivere er med til at repræsentere myndighedsfunktionen ude på skoler og dagtilbud og er "vores mand" på skolerne, som en myndighedsrådgiver udtrykker det. De fremskudte socialrådgivere giver selv udtryk for, at ofte befinder sig i et spændingsfelt mellem skole/dagtilbud på den ene side og den kommunale myndighed på den anden. Her gør den organisatoriske opbygning det muligt at være neutral. En vigtig forudsætning for at navigere i spændingsfeltet, er ifølge de fremskudte rådgivere og myndighedsfunktionen, at de fremskudte rådgivere har erfaring fra myndighedsområdet, gerne fra samme kommune. Myndighedsfunktionen udtrykker bekymring for om de fremskudte rådgivere kan bevare viden om arbejdsgangen fra myndighedsområdet og om de kan blive ved med at være opdaterede.

I forhold til snitfalder mellem de fremskudte socialrådgivere og Familieafdelingen lyder det fra Familieafdelingen at der ønskes et stærkere samarbejde imellem myndighedsfunktionen og de fremskudte rådgivere. Der påpeges at der mangler et formaliseret samarbejde.

De interviewede fra Familieafdelingen peger på, at der på tidspunktet for evalueringen er planlagt et snitflademøde. Dette anses for et skridt i den rigtige retning, da organiseringen af de fremskudte socialrådgivere i PPR kombineret med Familieafdelingens centralisering minimerer den enkelte sagsbehandlers mulighed for at følge udviklingen i lokalmiljøerne. I evalueringen tyder det på, at man i skoler med specialklasser har et samarbejde med både myndighedsrådgivere og fremskudte socialrådgivere, i det flere elever her allerede har en fast sagsbehandler tilknyttet. Den PPR-baserede model markerer sig ved, at de fremskudte socialrådgivere ikke har myndighedsfunktionen, men kun yder rådgivning. Det er svært at vurdere, hvorvidt den førnævnte "menneskeliggørelse af systemet", som fremskudt rådgivning skal bidrage til, afhænger af den organisatoriske opdeling, som muliggør en markant skelnen mellem rådgivning og myndighedsfunktion. Der udtrykkes en bekymring for, at denne skelnen indebærer, at Familieafdelingens socialrådgivere kommer til at fremstå mere "hårde", og at indhentningen af oplysninger bliver dobbeltarbejde, hvor relationen til familierne ikke kan udnyttes, da den fremskudte socialrådgiver slipper sagen. Ligeledes er der i nogle sager en oplevelse af, at forældresamarbejdet hæmmes, når der oprettes sager, og der kommer nye socialrådgivere til. Opsplitningen af rådgivning og sagsbehandling indebærer en risiko for, at de sagsbehandlende socialrådgivere i Familieafdelingen mister adgang til viden om dels lokalmiljøernes generelle socialfaglige udfordringer og dels viden om de specifikke sager, som de fremskudte socialrådgivere opnår ved at komme på skoler og i dagtilbud. Der peges ydermere for en risiko for forsinket sagsoprettelse, hvis den fremskudte rådgiver først skal afprøve at yde en støtte lokalt forud for inddragelsen af Familieafdelingen. Risikoen for videnstab hos socialrådgiverne i Familieafdelingen øges eventuelt ydermere af den centralisering, der i 2013 er sket af PPR og Familieafdelingen, der tidligere sad sammen i distriktscentre, men nu sidder hver for sig, samt af, at Familieafdelingens funktioner er splittet op i henholdsvis, modtagende -, udredende - og familieteam. Fagpersoner og ledere fra skoler og daginstitutioner oplever Familieafdelingen som vanskelig tilgængelig. De efterspørger bedre opfølgning på de sager, der er i Familieafdelingen og større sammenhæng mellem den rådgivende del og den sagsbehandlende del, da de vil kunne drage nytte af at samarbejde med færre socialrådgivere. Ofte oplever skoler og dagtilbud, at de fremskudte socialrådgivere giver en åbning til Familieafdelingens sagsbehandlere. Både de fremskudte socialrådgivere selv og flere medarbejdere og ledere på skole og dagtilbud, at det nuværende organisering giver en række fordele, herunder at der kan skrues op og ned for støtten fra de fremskudte socialrådgivere, at de fremskudte rådgivere kan se på en sag med både skolens eller dagtilbuddets og Familieafdelingens briller og endelig, at de fremskudte socialrådgivere både kan sparre internt som en kollegagruppe og ikke er tvunget til at tage "myndighedskasketten" af og på.

Slutevaluering af Projekt Socialrådgivere på Skolerne, Københavns Kommunes Socialforvaltning, Januar 2010:

<https://www.kk.dk/sites/default/files/migrated/sc/Slutevaluering-af-projekt-Socialraadgivere-paa-skolerne.pdf>

<https://www.kk.dk/sites/default/files/migrated/sc/Skolesocialraadgiverordningen.pdf>

Slutevalueringen af Projekt Socialrådgivere på Skolerne samler op på 2 år med 14 ½ skolesocialrådgivere tilknyttet 29 de mest udsatte skoler i København i perioden august 2007 til og med december 2010. Der er i evalueringen fokus på, hvorledes ordningen er blevet implementeret samt virkningen af og tilfredsheden med ordningen.

Det er tydeligt, at ordningen har haft en stor virkning på samarbejdet mellem skoler og børnefamilieenheder samt skolernes indsats for bekymringsbørn- og familier. Der er stor opbakning til, at projektet gøres permanent. Samlet set ønsker 89 % af skolesocialrådgivere, skoleledere, børnefamilieenhedernes områdechefer og medarbejdere på skoler og i børnefamilieenheder, at ordningen gøres permanent. Ordningen har fra permanent fra 2011-2014.

Skolesocialrådgiverne i KBH har først og fremmest en forebyggende funktion og er ikke sagsbærende og de er ansat i børnefamilieenheden.

Skolesocialrådgivernes ansættelsesforhold og beslutningskompetence

De første to skoleår har der været en del drøftelser om, hvilken forvaltning skolesocialrådgiverfunktionen skal være forankret samt, hvilken grad af beslutningskompetence skolesocialrådgiveren skal have. Det har været ytret ønske om, at socialrådgiveren ansættes på skolen, for herigennem at styrke tilknytningen hertil, eller i en selvstændig enhed, der vil kunne styrke skolesocialrådgivernes fælles faglighed i højere grad end en ansættelse i børnefamilieenheden. Spørgeskemaundersøgelsen viser dog, at 77 % af projektdeltagerne ikke ser det som et problem, at skolesocialrådgiveren er ansat i børnefamilieenheden. Dette er en forbedring på 7 % point siden halvvejsevalueringen. Skolesocialrådgiverfunktionen er udelukkende forebyggende. Skolesocialrådgiverne har derfor ikke sager i børnefamilieenheden eller beslutningskompetence i forhold til, hvorvidt der skal opstartes en § 50 undersøgelse eller om skolen skal underrette om elever, der er bekymringer omkring. Spørgeskemaundersøgelsen viser, at 79 % af deltagerne ikke ser det som et problem, at skolesocialrådgiveren ikke er sagsbærer. Dette er en forbedring på 14 % point i forhold til halvvejsevalueringens resultater. Det er især skolelederne der har ændret holdning og i mindre grad ser det at skolesocialrådgiveren ikke er sagsbærer som et problem. Der gives i interviewene generelt udtryk for, at der på skolerne er stort behov for den forebyggende funktion, samt at brobygning og koordinering mellem børnefamilieenhed og skole kun kan finde sted, hvis skolesocialrådgiveren er ansat i børnefamilieenheden. Skolesocialrådgiverne ser det som et indbygget dilemma i stillingen, at de ofte vil have en viden, som de skal få andre til handle på. Nogle af skolesocialrådgiverne har dog siddet i situationer, hvor skolen ikke har ønsket at underrette eller at børnefamilieenheden ikke har vurderet vanskelighederne alvorlige nok til, at der blev opstartet en § 50 undersøgelse, og de savner klarere retningslinjer. De er i forhold til underretninger opmærksomme på, at de altid skal gøre brug af deres personlige underretningspligt.

Skolesocialrådgivernes forankring i børnefamilieenhederne

Der er ikke i projektbeskrivelsen beskrevet, hvorledes man tænker skolesocialrådgiveren konkret forankret i børnefamilieenhederne. Da skolesocialrådgiverne ikke fungerer som sagsbehandlere, blev det i halvvejsevalueringen anbefalet, at de skulle tilknyttes børnefamilieenhedens undersøgelsesgruppe. Herudover deltager skolesocialrådgiverne i team- og personalemøder og en række skolesocialrådgivere deltager med faste

intervaller i møder i børne- og/eller ungeforanstaltningssgruppen. En række skolesocialrådgivere har også et samarbejde med enhedens Familiehus, hvor man sammen går ind og har forebyggende familiebehandlinger og familierådslagninger. En anden justering på baggrund af halvvejsevalueringen var, at skolesocialrådgiveren skal have en fast kontaktperson i børnefamilieenheden. I en enkelt børnefamilieenhed har skolesocialrådgiveren ingen fast kontaktperson. 10 ud af 14 skolesocialrådgivere er tilknyttet undersøgelsesgruppen, 1 er tilknyttet børneforanstaltningssgruppen, mens 3 skolesocialrådgivere fra samme børnefamilieenhed endnu ikke er blevet tilknyttet en gruppe. Disse 3 skolesocialrådgivere vurderer, at det i mindre grad eller hverken/eller er forankret i børnefamilieenheden, og som en af dem formulerer det: *"Jeg er forankret i høj grad på det personlige plan. På det faglige plan er jeg endnu sporadisk og tilfældigt forankret. Der er ikke truffet bevidste beslutninger om procedure for samarbejdet mellem skolesocialrådgiver og enheden."*

De resterende skolesocialrådgivere føler i høj eller nogen grad, at de er forankret i børnefamilieenheden.

Som tidligere beskrevet, er det vigtigt, at der etableres procedure for, hvornår og hvordan man som medarbejder i børnefamilieenheden gør brug af skolesocialrådgiveren. Det fremhæves også af skolesocialrådgiverne, at der er behov for, at man udarbejder en beskrivelse af, hvilket ansvar den faste kontaktperson har. Der skal være tale om en person der reelt støtter op om skolesocialrådgiveren og kan være med til at forankre funktionen - f.eks. synliggørelse og opfordring til brug af funktionen. I en række børnefamilieenheder har man arbejdet med en tydeligere forankring af funktionen. Flere skolesocialrådgivere tager samtaler med familier, der er underrettet om, hvis underretningen kommer fra en af de skoler, de er tilknyttet. I én børnefamilieenhed er det ligeledes aftalt, at skolesocialrådgiverne skal fungere som 2. sagsbehandler på de undersøgelsessager, hvor der er tale om elever fra en af de skoler, de er tilknyttet.

Skolesocialrådgiverne deltager i på tværs møder på skolerne, giver rådgivning til forældre, tager på hjemmebesøg og kan have koordinerende rolle i forhold til elever, der ikke er kendt, såvel som elever der er kendt og har en sag i børnefamilieenhederne og det opleves af vejen til at iværksætte indsats omkring børn med særlige behov er blevet kortere og lettere. Ligeledes oplever skolerne at det er en tryghed at forældrene kan henvende sig op skolen uden at blive klientgjort.

I de tilfælde hvor en elev på skolen allerede har en sag i børnefamilieenheden, kan skolesocialrådgiveren med samtykke overbringe skolens bekymringer til børnefamilieenheden. Skolesocialrådgiverens tilknytning til skolen såvel som børnefamilieenheden medfører, at viden hurtigere formidles fra den ene forvaltning til den anden. Denne brobyggende kommunikation er generelt med til at skabe en større forståelse for hinandens arbejde og arbejdsbetingelser

Der kan ikke spores en forandring i underretninger i antallet af underretninger fra skolerne, men alle parter giver udtryk for, at det, at skolesocialrådgiveren understøtter skolerne, når underretninger skal udformes har højnet kvaliteten. Dette er med til at gøre undersøgelsesarbejdet hurtigere samt styrke det efterfølgende samarbejde omkring familierne. På lang sigt kan det værre ordningen fører til færre underretninger.

Roskilde Kommune:

<http://docplayer.dk/9910891-Notat-evaluering-af-socialraadgivere-paa-skoler-og-daginstitutioner-maj-2013.html>

Roskilde Kommune har gennemført et pilot projekt med Socialrådgivere på 1 skole og 1 dagtilbudsområde, hvor sammenhængende indsatser finder sted tættere på barnets hverdag. Og det anbefales i evalueringen at ordningen gøres permanent. Flere påpeger at ordningen medvirker til brobygning mellem de forskellige områder. De fleste medarbejdere og ledere vurderer, at der bør være en klar adskillelse mellem myndighedsfunktionen og rådgivningen på skoler/daginstitutioner. Dvs. at rådgiveren i skoler/daginstitutioner rådgiver personale og elever/forældre. Det opleves af de fleste som vigtigt, at rådgiveren ikke efterfølgende kan være den rådgiver familien møder på Rådhuset, men at de skal kunne yde anonym rådgivning ude i institutionen.

En indgang

Flere nævner en af fordelene ved ordningen som etableringen af en indgang. Ved at rykke socialrådgiveren fra Rådhuset ud i skolen/ institutionen, kommer indsatsen tættere på det enkelte barn og børn og forældre oplever i større udstrækning, at der er en indgang til kommunen. Det gælder f.eks. i forhold til forældre og elever, som har brug for rådgivning.

NIRAS har evalueret 5 kommunale projekter med socialrådgivere i dagtilbud fra 2010 – 2012. Rapporten konkluderer, at der er positive resultater på tværs af kommuner. På kort sigt har forsøgene betydet øget vidensdeling samt et fælles sprog mellem socialrådgivere og pædagoger. På mellemlang sigt har projekterne betyder bedre tværfaglig dialog og brug af redskaber og metoder og på lang sigt har ordningerne medført en tidligere indsats på tværs af dagtilbuddene. <http://www.niras.dk/aktuelt/nyheder/2011/socialraadgivere-i-dagtilbud.aspx>

Køge kommune

Køge Kommune har også iværksat socialrådgivere på 6 af kommunens skoler i marts 2011. I 2013 er ordningen udvidet, så der nu er 8 forebyggende rådgivere placeret med udgangspunkt i dagtilbudsafdelingens distrikter, hvor de betjener både skoler, daginstitutioner, dagplejen og sundhedstjenesten i distriktet.